**Captabunt in aiam iuſti: et ſan-
guinẽ innocentẽ ↄdemnabũt.**
Captabunt in ani. iu. Q. Et cũ nihil ma-
lis hominibus tecũ ſit. ad quid ergo ſunt:
vt de eis pungas bonos. vt boni puncti
ad te clament. et demũ hij peant que his
tribus verſibus oñdunt. Q. d. Ita fin-
gis laborẽ et dolorez: qꝛ de malis exerces
bonos et erudis. Qui ca. in ani. iu. qꝛ ei
vera nõ pñt. falſa crimina obiiciunt ꝛ cũ
in aiaz nõ pñt nocere. ſan. inno. ↄdẽ. qd
ſceleribꝰ ↄpeteret. et q̃re pmittit hoc deꝰ:
**Et factus ẽ mihi dñs in refugi-
um: ꝛ deus meus in adiutoriuz
ſpei mee.** Et. i. quia ſic fa. eſt mi. do. in
re. vt ſim ſecurus. Si eñ nõ pclitarerl
nõ quereres refugiuz. pungeris dolore.
vt queras remediũ. recedit ſpes ſeculi. et
venit ſpes dei. et de. me. fa. eſt in ad. ſpei.
mee. nõdũ eñ ẽ res ſꝫ ſpes in q̃ adiuuat
ne i ſpe deficiamus ſed ſperata ↄſeq̃mur.
**Et reddet iniquitatem ipſoꝝ: ꝛ
in malicia eoꝝ diſpdet eos: diſp-
det illos dñs deus noſter.**
Et red. il. ini. ipſoꝝ. hoc fine omnis du-
bitatio curat. Aperte eñ oſtendit qd iaz
nõ negligit deus. ſed opportuno tempe
retribuit. vnde ſequit. et in mali. eoꝝ. i.
nõ ſm quod nobis de eis preſtat. ſed ſm
quod intenderunt diſperd. eos. i. a ſuo
regno ſepabit. vbi. i. in qua ſepatione in
comprehenſibilis erit miſeria. qd vere
poterit qꝛ ipſe q̃ diſp. illos eſt do. de. nr.

Laus cantici ipſi Dauid.

Laus cantici ipſi Dauid. Agit
hic de tpe gratie in quo p Chri-
ſtũ intrat in requiẽ. vnde tam
titulo q̃z pſalmo monet deũ hi-
lariter et deuote laudare. Laus eñ de-
uotionẽ: cantus hilaritatez ſignificat vt
cũ letitia laudemus. Quid: Pſalmus in-
dicat ſcꝫ deũ. et eſt ſenſus. Laus iſta canti-
ci. i. deuotionis et hilaritatis ſit ipſi Da-
uid. i. Chriſto. ¶ Intentio. monet ad lau-
dem et exultationez. Modus. Biptitus ẽ
pſalmus. Propheta laudes Chriſti de-
ſcribens. Primo iudeos inuitat quos pre-
uidebat poſſe reſiſtere Chriſto. Secũdo
ipſe Chriſtus monet eoſdẽ ne obdurent.
ibi. Nolite obdu. Itaq̃z quaſi ad mag-
nas epulas inuitans ait o.

**Venite exultemus dño:
iubilemus deo ſaluta-
ri noſtro.** O vos qui lon-
ge eſtis p diſſimilitudinẽ. Venite fide. et
exul. mente dño. nõ in ſeculo et iubile.
voce deo ſa. no. ieſu. Q. gaudiũ ſit tãtũ
q̃ verbis dici non poſſit. qd tñ intus ↄ-
ceptũ vox extra teſtat. Et
**Preoccupemus faciẽ eius in ↄ-
feſſione: et in pſalmis iubilemꝰ
ei.** Faciẽ eius. i. ↄſpectũ venturi iudicl
preoccu. qꝛ venturus ẽ. ne inimicus accu-
ſando preueniat nos. et ne quid tunc in
nobis ſit diſcutiendũ. et hoc in ↄfeſſi. i.
illũ laudãtes nos accuſantes que ſũt võ
diſtincta d quibus alibi. Reddã tibi vo-
ta mea que di. la. mea. Diſtinguit ergo q̃
eũ laudat et ſe accuſat. Gemina eñ ↄfeſ-
ſio ẽ ſcꝫ laudis ꝛ peccati ꝛ ↄfeſſio peccati
ad laudẽ ptinꝫ ignoſcẽtl de q̃ laud pſal.
agit et in pſal. iu. ei. i. que dicimꝰ in pſa.
vel facimus ſentiamus in iubilatõne
**Qm̃ deus magnus dñs: et rex
magnus ſup omnes deos.**
Qm̃ ma. ꝛc. Hec ſũt illa que ptinent ad
laudẽ cantici huius. Q. id iubilemus et
exultemꝰ. Qm̃ deꝰ ẽ magnꝰ do. ſũma ptã-
te et rex ma. ſu. om. de. gentiũ vel magis
deos dicit hoĩes ſr quos rex ẽ ñ ſr deõia
**Quia in manu eius ſũt omnes
fines terre: et altitudines mon-
tiũ ipſius ſũt.** Quia in ma. ei. ſũt. pꝰ
magitudinẽ veit ad clemẽtiã. q. Itẽ id iu-
bilate. Qm̃ i ma. ei. ſũt o. fi. t. i. gẽtes vel
ſm aliã lit. ſm quã addit. qꝛ nõ repellet
dñs ple. ſuã. Deiñ ſequit. qꝛ i ma. ꝛc. q. d.
Id in. qꝛ ñ re. d. pl. ſ. i. iudeos q̃ ppe ſua
plebs ẽ ſi aliq̃ rai fracti tñ ipſa arbor o-
liua mãꝫ d q̃ apli ꝛ alij mlti ꝛ ipẽ xps iñ. ſ.
d h° loco apls teſtio͂ accep i epla ad roã

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

nos. Jtē. Jō. qꝛ in manu ei⁹ ſūt oēs fines
trē. i. gētes. Lapis eni āgularis. et alios
in ſe ꝯiūgit. i. gētes. ſequit᷑. ⁊ alti. mon.
i. trene ꝑtātes. que ꝑus erāt aduerſe. Vl
ꝑtātes celoꝝ. id ē angeli ipſius ſūt. Jtez
ideo iubilemus.

Qm̄ ipſius eſt mare ⁊ ipſe fecit
illud: ⁊ ſiccā man⁹ ei⁹ formaue
rūt. Qm̄ ipſ. ē ma. i. mūd⁹. ⁊ ipſe fecit
illud. cui⁹ fluct⁹ ꝑmio artat deus. non ꝑ
mittēs nos tētari ſupra id qd̄ poſſumus
qui fluct⁹ etiā ꝓuētū nobis faciunt. deo
id agēte. Ipſe ergo facit ꝙ nec ſcādala ti
bi noceāt. que mēſurā a deo accipiūt qꝛ
ipſius ē mare dn̄io. et ipſe fecit illd̄. hoc
addit vt ſcias ei ſbeſſe. et man⁹ ei⁹ forma
uerūt ſiccā. i. aridā trā: hūane mētis
que recipit imbrem et fructificat. quā n̄
ſinit fluctus tentationum operire.

Venite adoremus ⁊ ꝓcidam⁹
⁊ ploremꝰ an̄ deū qui fecit nos
qꝛ ipſe eſt dn̄s deus noſter.
Veite adorem⁹. Pri⁹ rudes vocauit ad
exultationē. iam oſtēſa glā dei: vocat ad
pniaꝫ. qd̄ durius ē. Q. d. qꝛ tāta facit. er
go. Veite. Repetit premiſſā āmonitiōꝫ
Q. ꝯmemoratis a me laudib⁹ nolite lō
ge ſtare vita ⁊ morib⁹. ſꝫ Veite ꝑus ⁊ ad
ore. qd̄ plus ē. et ꝓcida. cū hūilitate āte
deū. etſi forte de peccatis. que vos lon
ge fecerūt ſoliciti eſtis: plorate faciam⁹
qd̄ ſequit᷑. et plo. corde an̄ deū. Lachry
ma eni extiguit flāmaꝫ peccati que ardet
i ꝯſcia. Qui fecit nos. Q. qui opus ſuū
nō ſpnit. Ecce magna fiducia. a te eni de
ficere potes: tu te reficere nō potes. ille
reficit qui te fecit. Jō adorem⁹. qꝛ ipſe ē
dn̄s de⁹ noſter. qui adorād⁹ ē. Nos āt
cuid ſum⁹. vt ſecuri ei ploremus. et pro
cidamus: Ecce.

Et nos populus paſcue eius: ⁊
oues manus eius:
Et nos ſum⁹ populus paſcue ei⁹ ⁊ oues
man⁹ ei⁹. Vide q̄ꝫ elegant᷑ ordo v̄borū
mutat⁹ ē. nō dixit oues paſcue. et popu
lū man⁹ ei⁹. qd̄ magis videt᷑ ꝯgruere. qꝛ
ad oues ꝑtinet paſcua. qd̄ ideo fecit. vt
ipſos ītelligas oues. qui ſt̄ populus dei
Dixit etiā oues ma n⁹. q̄s fecit. quia fecit
nos eē oues. et dicit᷑ hoc ad drāꝫ eaꝝ o
uiū. q̄s emim⁹. que n̄ dicūt᷑ oues manus
qꝛ ſt̄ a nobis ēpte oues. ſꝫ eas n̄ fecim⁹. ſꝫ
ipſe gratia ſua fecit nos oues.

Hodie ſi vocez eius audieritis
Hodie. ſi vo. Q. ppl̄us et oues ſum⁹. ſꝫ
his oib⁹ ꝓpōit᷑ ꝯditio. Q. hac ꝯditōe di
co. Si hodie. i. tpe grē audi. vo. e. qui
ꝑ ſe nūc loquit᷑. qui oliꝫ ꝑ ꝓꝑhā loqueba
tur. qui precones an̄ ſe mittebat. ipſe ve
nire dignat⁹ ē. iō ne ſitis duri. ſicut tūc
fuiſtis. Deide quā vocē audire debeant
ſbdit. hanc ſcilicet:

Nolite obdurare corda veſtra
Nolite obdu. Scda ps. Jā ipſe chriſtus
mōet ne obdurēt᷑ ne ꝯtigat eis. vt prib⁹
Noli. obdu. c. v. Qui n̄ credit lapide⁹ ē

Sicut i irritatiōe ſcd̄m diem
tentationis in d̄ſerto ubi: tenta
uerūt me patres veſtri: ꝓbaue
runt ⁊ viderunt opa mea.
Sicut i irrita. Ipſa maieſtas chriſti lo
quētis obſtiatos ꝑret ꝑ patrū ſilitudinē
vt l'. i. ſaltē ſic mollеſcerēt. Vel i pſōa ꝓ
phete. Sb alia diſtictiōe legi pōt ſic. Q.
qꝛ ppl̄us ⁊ oues dei ſum⁹. ergo Hodie. i.
ſꝑ ſi vo. e. audi. no. obdu. c. v. Sicut pa
tres vr̄i fecerūt i irri. i pſōa chriſti loquit᷑
hic ꝓpheta. irritatōe dico fcā. ſm̄ diē. i. i
die tēta. fcē i deſto. tūc ſiles illis eritis n̄
duri fueritis. Ecce culpa parētū repetit᷑
vt vidicta tieat᷑. vbi tēta. me: an poſſem
pa. ve. Jā ne ſitis taliū filij. i. imitatores
ꝓba. m. quid poſſē. et vide. ocul'. ſꝫ n̄ cre
diderūt mēte. opa mea v̄tutis magne. Et

Quadragita ānis offenſus fui
generationi illi: ⁊ dixi ſꝑ errāt
corde. Quadragita an. ꝓxi. f. g. il. ꝓxi
m⁹ i ſignis et v̄tutib⁹. Vl offē. alia lra. i.
iplacabilit᷑. ſ. irat⁹. il. gene. Nūer⁹ iſte
myſtic⁹ ē. Per. xl. eni ānos oia deſignat
ſcl'a. ꝯſtat eni ex d̄nario q̄ ē ꝑm⁹ lies mio
ꝝ. ⁊ iō plēitudinē ſignificat. et ex q̄terna

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

rio qui ad q̃ttuoꝛ tp̃a referꝫ. vñ et dñs i
huius nũeri ſacro.xl.diebus ieiunauit.
qñ tentatus eſt.et.xl.cũ diſcipul' poſt re-
ſurrectionẽ fuit ſignificans ſe nobis ad-
eẽ ꝯſolatoꝛẽ et adiutoꝛẽ in hu' ꝑegrina-
tionis et tentationis tp̃e.ſicꝫ ipſe ait. Uo-
biſcũ ſũ vſqꝫ ad ꝯſũmatõnẽ ſeculi. Et nõ
ꝙ ipſe.xl.dieb' ieiunãs et.xl.poſt reſur-
rectionẽ cũ aplis ꝯuerſatus fecit vt tot'
mũdus crederet. Iudei vero nec bñficiis
xl.annoꝝ acquieuerũt. Sequiꝛ.⁊ dixi ar
guendo ꝑ miniſtros.ſꝑ er.coꝛ.i.ſerio vl'
coꝛde eis dato.q.ꝑ qð nõ dẽrẽt oberrare

Et iſti nõ cognouerũt uias me
as:ut iuraui in ira mea ſi intra
bũt in requiẽ meã. Et iſti nõ cog.vi
me.i.pꝛecepta data ꝑ Moyſen.et iõ ſi in-
tra. illi duri. Alij eñ in trant in re.me.eẽ
nã.apoſiopeſis. Q.nõ intrabũt vt.i.ſic
iura.i.imobiliꝛ ſtatui. nõ ꝑ aliũ ſed ꝑ ſe
iurat deus.ꝑ ſeipſũ eñ minas ꝯfirmat vt
et ꝑmiſſa. Iuraui dico in ira mea.hoc iõ
addit qꝛ iurauit aliqñ placidus.ſic iura
uit dñs Dauid veritatẽ.

XCV

Pſalmus dauid qñ domus dei
edificabatꝛ poſt captiuitatem.

PSalmus da uid qñ domus dei
edificabatꝛ poſt captiuitatẽ. In
veteri te.legiꝛ ꝙ domus dei.i.
templũ a Babylonijs deſtruc-
tũ vel a.poſt.lxx.annos captiuitatis.qñ
filij Iſrl' ꝑmittẽte Cyro rege redierũt Hie
roſolymã ſub zoꝛobabel ⁊ Ieſu ſacerdote
magno reedificatũ vel ta.ẽ. Per quã re-
edificationẽ itelligiꝛ reedificatio ſpũalis
templi de quo dicit apl's. Templũ dei ſã
ctũ eſt qð.e.v. Hoc templuꝫ a diabolo ꝑ
peccatũ ſubuerſũ eſt.⁊ hõ in lege peccati
⁊ moꝛtis captiuatus.ſed ꝑ Chꝛiſtũ reedi
ficaꝛ hoc templũ toto oꝛbe et hõ a capti
uitate ne ꝑeat liberaꝛ.de q̃ reedificatõne
nõ ð illa actuali agit hic pſal. Et ẽ ſenſus
tituli. Pſal.iſte ẽ Dauid ꝓphete qui hic
loquiꝛ. agens de hoc qð factũ eſt qñ do.
dei edi. toto oꝛbe poſt cap.que ſb diabo
lo fuit ꝑ peccatũ.ſicꝫ ad lit.ſb zoꝛobabel
poſt captiuitatẽ Babylonie reedificatũ ẽ
templũ Salomonicũ. et ẽ iſte pſal.ſecũ
dus de vtroqꝫ aduentu. Inten.monet
ad laudẽ ꝓ reedificatione. Modus.Bip
titus ẽ pſal. In ꝑma ꝑte ad pꝛelatos lo-
quiꝛ vt ipſi cantent et annunciẽt oĩbus.
Secũdo ad ſubditos loquiꝛ ibi. Afferte
do. Pꝛemonuit aũt iudeos in p̃cedẽti
pſal.vt depoſita duricia in chꝛiſtũ crede
rent.ſed qꝛ erat manſura.nũc oĩs gẽtes
monet dicens ad oĩs gentes cõmuniter

CAntate dño canticũ no
uũ cãtate dño oĩs terra
Cantate lingua et vita dño pꝛi cant.no.
exuentes.ſ.veterẽ hoĩeꝫ cũ actibus ſuis ⁊
induentes nouũ qð cantat qui amat. Ve
tus aũt canticũ cantat cupiditas.nouũꝫ
charitas.que ipſa ẽ nouũ canticũ. Canta
re aũt ipſũ edificare ẽ. Quicꝙ g° canta-
mus de cupiditate vetus cantas. Quicꝙ
de charitate nouus reſonas. Melius ẽet
nouus taceas q̃ꝫ vt vetus cantes:qꝛ ſi no
uus tacueris auribus hoim ſonas auri-
bus dei. Hypochꝛiſis quoqꝫ vetus can
tat canticũ. Paries eñ dealbatus ẽ. Hy-
pochꝛiſis que foꝛis lucet intus lutũ eſt.
De iſto ꝑite dꝛ in ꝑiete nõ ꝯiuncto aliis
ſed ſingulariꝛ erecto. Si hoſtiũ facias.
quiſquis intrauerit foꝛis eſt.hic ẽ hypo
chꝛita qui ꝑietẽ vult ſtruere dealbatũ nõ
ſolidatũ et iõ qui imitaꝛ cũ tanqꝫ i co ho
ſtiũ faciens foꝛis inueniꝛ qꝛ eñ ipſe ꝑ ia-
nuã nõ introiit.et ianua ipſius nõ intro
mittet aliquẽ. Deiñ repetit.Can.do.filio
Deiñ quos cantare monuerit oñdit di-
cens.om.ter.i.oĩs hoĩes.vñ domus
dei reedificaꝛ. Itẽ repetit.

Cãtate dño et bñdicite noĩ eius
ãnunciate de die in diẽ ſalutare
eius. Can.do.ſpũiſcõ. Ter dicit dño ad
diſtiguẽdã ꝑſonaꝝ t̃nitatẽ qꝛ laus chꝛiſti
honoꝛ ẽ tot' t̃nitat'. Et ẽ figura epimo
ne.i.crebꝛa repetitõ ſnĩe que exaggerat i
lauð vel vituꝑatõne.et bñ.no.ei. qð ẽ
Ieſus.i.ſaluatoꝛ vt dicat' eẽ ſalutare. De
iñ ad pꝛelatos loquiꝛ dicẽs.ann.o vos
pꝛelati ſic creſcit edificio dom' dei. Quid
ſa.ei.et hoc de di.i di.i. ꝯtinue l'ð filio i
p̃ſeꝫ vl' de ve.te.i no. Uet' et no.te.ſũt
dies qui eõ ſole clareſcũt.illõ pꝛiũ ...

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf